

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklēsiastikē Istorya, Eklogai Apo Tōn Istoryōn
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoreetus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XV. Constantini Imper. epistola de constructione Ecclesiarum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

vero ad narrandam Imperatoris pietatem sermonem transferam. Omnibus enim Imperio Romano subjectis epistolam scripsit, eos exhortans, ut pristinæ superstitionis errorum abjicerent; & Servatoris nostri doctrinam amplecterentur, cunctosq; ad hujus veritatis callem perducens. Singularum autem urbium Episcopos ad construendas Ecclesiæ excitabat, non litteris solum eos ad hoc invitans, sed etiam pecuniarum largitione & eorum omnium quæ ad fabricas erant necessaria. Idque declarant litteræ ipsæ, quæ sic habent.

A κατηγόρι. ἐγώ δὲ Σπίτιν τῆς βασιλικῆς ἵνα σεβεῖας διηγησον τέλον μαζ. τῶσι γὰρ τοῖς ψωδῶν ρωμαίοις τελέσαι πάγματα επέτειοι λεδύμοις. τῆς μηδὲ παρέργησθαι. τὸν δὲ σωτῆρα θεόν μεταβασίν διδασκαλίαν προτετέπων, καὶ Σπίτια τωτικούς πανταχούς οὐκοδομίας διηγεῖν, καὶ γράμματι μόνοις επιτέτο προφέτων, ἀλλακαὶ γενναῖα φιλολίμως διωρέμενον, καὶ τὰ οὐκοδομίας δαπανήματα χρηγοῦν. Διηγώντα γράφειν αὐτόν οὐκέποιτο τούτον.

CAP. XV.

Constantini Imperatoris epistola de Constructione Ecclesiarum.

Victor Constantinus Maximus, Augustus, Ensebio.

Cum usq; ad hanc diem impia præsumptio & tyrannica violentia ministros Servatoris nostri sit persecuta, pro certo habeo planeq; mihi ipse persuasi, omnium Ecclesiarum ædificia, aut per incuriam corrupta, aut præ metu ingruntis temporū iniquitatis min⁹ honorifice exulta esse, frater charissime. Nunc vero cum libertas restituta sit, & draco ille providentiâ Dei optimi maximi ministerio autem nostro à Republicæ administratione submotus; cquidem existimo Divinam potentiam omnibus clarissime innotuisse; & eos qui seu metu, seu incredulitate aliquid peccaverunt, agnito illo qui vere est, ad rectam ac veram vivendi rationem esse reddituros. Quotquot igitur Ecclesiæ aut ipse præs, aut alios in singulis locis præsidentes Episcopos, & presbyteros ac diaconos nosti; cunctos admonere, ut in opera Ecclesiarū omni studio ac diligentia incumbant: quo aut reparentur quæ adhuc manent, aut augentur in majis; aut sicuti usus postulaverit, nova ædificantur. Quæcunque autem necessaria fuerint, & ipse, & reliqui alii tuo interventu, tum à Praefidibus provinciarum petent, tum ab officio Praefectura Prætorianæ. His enim per litteras præceptum est, ut omni diligentia iis quæ tua sanctitas dixerit obsequantur. Divinitas te servet frater charissime. Atque hac quidem de Ecclesiarum ædificatione scripsit ad Episcopos, qui in singulis erant

Kεφ. 16.
Ἐπιστολὴ Φασιλίτου κανταύνην, σεβί την θηρίου ἐκκλησίαν
Νικηνίς κανταύνην μέγιστον, σεβαστὸν,
ἐνσεβίῳ.
ΕΩΣ τε παρόντος χρέους, τῆς ἀνοσίας βελήσεως, καὶ τυραννίδος σέντοντος ὑπηρέτας τε σωτῆρα θεοῦ ζεισθεντος. πεπίσκυτα, πασῶν τῶν σκηλιστῶν τάργυα, πάντα δάμελειας διεφθάρτα, πάντα δόρυα θεοῦ Ζεύς, πάντα φέρετρα φιλέσαιειν. Οὐ τῆς ἐλαυνείας θυσιῶν θεοῖς, καὶ τὰ δράκοντα. οὐτένυν διπότης τῶν κοινῶν διοικήσεως, θεεῖ τε μεγίστη προσωπίᾳ, ημέλεα δὲ ὑπηρεσία σκηλιστῶν θεοῦ, πάντα μακρὰ πάσι Φανεροῖς γεγρυπότε τὴν θείαν δύναμιν. καὶ σέντοντος θεοῦ, ημέλεα, η αμαρτίμαστι τιτιθεπτούσας, Πτυγνότες τε τὸν οὐλας οὐλα, ηγετὴ τὴν ἀληθῆ καὶ ὄρθιων τε βίσα καλδαστην. οὗτον τούτων η αὐλός προσίσταται σκηλιστῶν, η ἀλλακαὶ σέντοντος τόπον προσίσταμέντος Σπισκόπους, πρεσβύτερος τε καὶ διακόνος οὐδα, πάντοις προσδιδόντες τάργυα τῶν σκηλιστῶν, η ἐπανορθεῖσθαι τὰ οὐλα, η εἰς μεγίστην αὖξην, η ἔνθα αὖν η γένεα ἀπαλεῖ, κακὰ ποιεῖ. αὐτόσις δὲ καὶ αὐλός καὶ διάστησις οἱ λοιποὶ τὰ άναγκαῖα, πλεῖστον τε τῷ πάγματι προσθέτων, καὶ τῆς ἐπαρχικῆς τάξεως. τάτοις γὰρ ἐπεσάλη, πάσι προσδιδόντες τέλον προσθέτων τοῖς πάντας τῆς σῆς ὀσιότητος λεγομένοις. οὐδέδει διαφυλάξαι σε αἴσια φέρειν αὐτῆς. Ταῦτα μὲν δια περὶ τῆς τῶν σκηλιστῶν οὐκοδομίας προσέχειν καὶ τὴν αὐτοῦ παρχίαν ἐπισκόπους

ἐπέσθλεν. ὅποια ἦν καὶ τὸ τῷ ιερῷ Βιβλίῳ κατασκοπῆς πρὸς δισέβδον ἔγειρε τὸν παλαιών, οὐδὲ αὐλῶν τῷ γεγμυμάτῳ καταμαθεῖσεν.

A provinciis. De sacris autem codicibus conficiendis quae ad Eusebium Palæstiniū scripsiterit, ex ipsis litteris facile est cognoscere.

Κεφ. 15'.

Ἄλλητιστολήτατον, περὶ τῆς θείων γενεφωνηαστευτῆς.

Νικηφόρος κανταύλιος μέτιος, Κελεσδε, εὐσεβεῖος

Kατά τὸν πάνυ μονον ήμιν πόλιν, τῷ Καλῆρος

θεοφονιαρομένους περούιας, μέτιον πλῆ-

θος, αὐτράπων τῇ αγιοτάτῃ ἐκκλησίᾳ αἰνιέ-

θεῖκεν εἰσελθεῖσι. οἱ πάνιων ἐκεῖτε πολλεῖς λαβόν-

των αὐτῶν, Κόφρον αἴξιον καταφανεῖσθαι, καὶ

ἐκκλησίας εὐ αὐλὴ κατασκευασθήσει πλείσι.

Τούτοις δέ μετοπεροῦται μόταλα οἱ δόξαι τῇ ή-

μέρεα προσεύρεσθαι πρέποντος γε κατεφάνησιλα-

σιατέτο τῇ σῇ συνέσθοπως αὖ πεντίκοντα σω-

μάπο εἰν διφθέραις εἴπελαστοισι, νανάινω-

σά τε καὶ τοφεσ την χεῖον θεωραχούμισα, ταῦτα

τεχνητῷ καληγραφων γέρακρεσ την τέχνην

Ἐπισταμένου γεωφάνων μάλιστην τε Θησκεύ-

νη, η την χρηστον, ταῦτα καταληπτασ λόγων ανακα-

ιν αναγνωσκεις, απέταλον γέραμαλαπα-

ρεσ την μετερασ ημερότητος τον τη διοικη-

σιας καθολικον, οπως αὖ πάντα τὰ τοφεσ την

Θησκεύων αὐλῶν Θησκεύων τοφεσ την φρο-

νησιν. ηα γνωστάχισατα γραφεντα τωμα-

ηα κατασκοπειαστειν, τη στέπημελειας ἐργον Θ-

ηγρίσεον γέραδον δημοσιων δημιουρων Εξ-

ασιαν εἰς διακομιδην, εκ την αὐθεντίας Εγεγμ-

μαλος ημέρητε λαβεῖν σε προσηκε. Στω γνάν

μάλισα καλῶς γραφεντα, καὶ μέχρι την ήμε-

ρεων οὔψεων ράτσα διακομιδέν, εἰς δηλαδή

τετο πληρεντος τῷ έν τη στέπης κατηληπτασ διακό-

νων δέ επέδη αὐλόφυντον πρός ήμας, την μετερασ

πηραθήσεον φιλανθρωπασ οθεοσ σε διαφυ-

λαξεοδελφεοιστηλειανανα μην την κατατά-

τεκμηριωσαι, μάλλον γέραδεξαι Καφως, ο-

πως οτανδιφην Θεωτικός πατσαν εἰς τα

θεια μετέπικετην αποθην. περιθώσαζ ομας

τοις εἰρημένοις, ταῦτα τον σωθίσεον αιπα-

τάφον κατωρθωμένα. ματσων γνωστον οι κο-

ρωβαντωντεσ, καὶ τοει την τῷ εἰδώλων θεο-

πειαν θεοτακχθωμένοι, τον μην δεσποτοικον κα-

τεχωσαν Τάφον, λιθη τοφεσ ειαι φιλονθεγ-

τες της Σωτηρίας την μημηλω. Στη τέτω

γεων τη αιολέσεοισιον Θεομητον, ταῦς

παρθενικας αδίστι επιθεάσοτες. κατα-

CAP. XVI.

Alia ejusdem Imp. epistola, de conficiendis sa-

cris codicibus.

Victor Constantinus Maximus, Augustus,

Eusebio.

INea urbe qua à nobis nomen sortita est, Divinā Servatoris nostri provi-
denta, maxima hominum multitudo ad sanctissimam Ecclesiam sece adjun-
xit. Itaque cum cuncta illic maximum
incrementum capiant, consentaneum
in primis videtur, ut plures quoque in
ea construantur Ecclesiae. Accipe igi-
tut libenti animo id quod facere decre-
vi. Vixum est enim id significare pro-
videntia tua, ut quinquaginta codices
Divinarum scripturarum, quatum ap-
paratum & usum maxime necessarium
Ecclesiae esse intelligis, in membranis
probe apparatis, ab artificibus antiqua-
riis veniente scribendi peritissimis de-
scribi facias; qui & legi facile & ad om-
nem usum circumferri possint. Litte-
rae porro à nostra clementia missae sunt
ad Rationalem Diæcclis, ut cuncta ad
eorum codicum confectionem nece-
ssaria preberi curet. Tuæ erit diligen-
tia, ut scripti codices quantocuyus appa-
rentur. Ceterum duorum publicorum
vehiculorum usum auctoritate hujus e-
pistolæ accipies. Sic enim que elegan-
ter descripta sunt, ad conspectum no-
strum commodissime perficiuntur: uno
scilicet ex Ecclesia tua diaconis id mi-
nisterium obeunte. Qui quidem ubi ad
nos pervenerit, humanitatis nostra exper-
imentum capiet. Divinitas te ser-
vet frater charis tue. Ex his quidem fa-
tis colligitur, immo vero apertissimo
demonstratur, qualiter Imperator omni
laude dignissimus omne studium suum
ad res Divinas transtulerit. Adjiciam
tamen ea que circa sepulchrum Serva-
toris nostri ab eodem præclare gesta
sunt. Nam cum didicisset, infantes
ac furore percitos dæmonum cultores,
dum salutis nostra memoriam student
abolete, sepulchrū quidē Domini con-
gesta humo adobruisse: de super vero fa-
num impudice dæmonis extruxisse, ut
Virginis patrū ludibrio afficeret: primo

F iii